No. 97. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 12 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct., de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Bij eene vroegere gelegenheid, de verkiezing van sommige om hunne vrijzinnige beginselen bekende mannen tot leden onzer Tweede Kamer, merkten wij op dat de behoefte naar hervorming bij de natie tegenwoordig zeer sterk zijn moet, daar zelfs de Provinciale Staten, tot welke de stem der publieke opinie al zeer laat doordringt, wier leden als van zelve optimisten en conservatieven zijn, door de lucht die hen omgeeft meer of min schijnen te worden aangestoken.

De Provinciale Staten van Zuid-Holland hebben ons een schitterend *dementi* willen geven en door hunne stemming in de zaak van de Hoogheemraadschappen enz. getoond, dat *zy* ten minste nog mannen uit de oude doos zijn, aristocraten van het zuiverste bloed, die zich door den dwazen tuimelgeest onzer eeuw niet laten wegslepen, die bereid zijn alles op het spel te zetten ten einde verouderde misbruiken te helpen in stand houden en den geest van vooruitgang, die zelfs door onze hooge regering (volgens hen) nog te veel gehuldigd wordt, met hand en tand tegen te houden. Wij beklagen hen diep, zij zullen nog veel onaangenaams moeten beleven, want onze tijd gaat vooruit, zonder zich veel aan Hunne Edel Groot Achtbaren te storen.

In de provincie Vriesland hebben de Staten een anderen weg ingeslagen en begrepen dat zij wezenlijk voor en om het volk daar zijn, de redelijke wenschen hunner provincie en de belangen harer inwoners bij de kroon moeten voorstaan, en dit met alle eigenbelang voorbijziende, of liever verstandig genoeg om te begrijpen dat aan de achting hunner medeburgers meer gelegen is dan aan zekere stands- of familie-voorregten. Van daar het in de laatste dagen meermalen besprokene besluit der Staten-vergadering om bij den Koning op eene grondwets-herziening aan te dringen; tevens is de heer VAN HEEMSTRA, voorsteller van dezen maatregel, in de Tweede Kamer afgevaardigd, om aldaar diezelfde beginselen voor te staan. Wij waren met den geest der Staten van Vriesland juist niet bijzonder bekend en het resultaat was voor ons dus even verrassend als verheugend. — Maar is er eenige waarschijnlijkheid, dat de regering door dit verzoek van haar volharding-systeem worde afgebragt?

Minder dan iemand twijfelen wij aan den opregten wensch des Konings om 's lands heil te bevorderen; — maar in constitutionele Staten openbaart zich de personele wil des Konings door de handelingen der Ministers, onder verantwoordelijkheid uitgevoerd, zonder dat de Monarch den blaam daarvan ooit dragen kan. Hierdoor wordt, hoewel het adres aan den Koning gerigt is, de quaestie op een ander terrein overgebragt; de vraag wordt namelijk deze: zal het tegenwoordig ministerie, in het bijzonder de heer VAN HALL, die zich als het hoofd er van schijnt te beschouwen, door dit adres bewogen worden eene grondwetsherziening daar te stellen? Dit houden wij na de herhaalde en uitdrukkelijke verzekeringen des heeren v. H. (b. v. laatstelijk in zijne redevoering om de conversie-wet aan te prijzen) voor onmogelijk, hoewel consequentie juist de groote deugd van onzen tegenwoordigen Minister van Finantien niet is, kan toch een staatsman zich zoo niet verloochenen om in de vergadering der Staten-Generaal openlijk te verklaren dat hij eene verandering in de grondwet voor nadeelig houdt en die vervolgens toch na een paar maanden voor te stellen: het tegenwoordig ministerie is dus conservatief en moet het blijven.

Wil de Koning dus in het verzoek der Provinciale Staten van Vriesland toegeven, dan zal zulks uit een Koninklijk besluit in de *Staats-Courant* moeten blijken, waarbij aan de natie bekend gemaakt wordt dat het Zijne Majesteit behaagd heeft ons tegenwoordig ministerie eervol naar huis te zenden, en een nieuw kabinet zamen te stellen uit mannen der hervorming toegedaan. Hierop hopen wij dus. — Mogt het echter blijken dat onze Ministers het verzoek der adressanten doen van de hand wijzen, dan zullen wij de maatregelen mededeelen die naar onze meening de geschiktste zijn om grondwettig tot eene hervorming onzer instellingen te geraken.

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

WARSCHAU, den 26. Julij. Onze stad is door een groot onheil bezocht geworden. Ten gevolge van een sinds twee maanden aanhoudenden regen, was de watermassa van den Weichsel dermate toegenomen, dat dezelve heden buiten hare oevers getreden is en het aan dezelve gelegene gedeelte onzer stad geheel onder water gezet heeft. — Het geweld der golven heeft de Pragaër verbindings-brug verwoest, de voorstad Praga zelve ligt bedolven in den vloed, gelijk mede een eiland, Saska Kempa, hetwelk in den Weichsel ligt, zoodat de toppen der hoogste boomen en de dakspitsen naauwelijks boven het water uitsteken. Ook omliggende plaatsen hebben veel door de overstrooming geleden. Zoover het oog reikt, ontwaart men niets dan eenen eindeloozen waterspiegel, met eenige zigtbare boomen en torens; en zoo ziet het er uit tot bij Dantzich. Een enkel oogenblik heeft de geheele verwachting des landmans den bodem ingeslagen; zijne granen zijn vernietigd; zijne voorraadschuren verwoest; zijne woning en haardstede overstroomd. Hartverscheurend is het te zien hoe tallooze boeren, met vertwijfelenden blik, op hunne verwoeste have en goed staren, terwijl de golven alles medeslepen en het vee in den vloed vergaat, zonder dat eene menschenhand eenige redding kan aanbrengen. Een niet minder treurig schouwspel biedt de stad Warschau zelve met haar laag gelegene en overstroomde straten aan, en hier is het onheil te grooter als dezelve grootendeels door minder gegoeden bewoond waren. Honderden menschen, van alles beroofd, dwalen door de in zeeën herschapen straten rond en benijden misschien hen, die reeds hun graf in de golven gevonden hebben. Het meest van allen heeft de Solec geleden, eene straat, die bloot uit fabrieken bestaat. De Weichsel staat thans 18 voeten boven zijn waterpas en sedert 1830 beleefden wij hier soortgelijke overstrooming niet. De heerlijke perken van *Lozienki* zijn geheel verwoest en het kasteel-zelf loopt veel gevaar van in te storten.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 5. Augustus. Terwijl kapitein *Warner* in Engeland zijne proeven nam, heeft men te Vincennes niet minder gewigtige proeven genomen. Volgens eene uitvinding van den heer *Garez* namelijk, worden de holle projectilen van een percussions-toestel voorzien, zoodat zij altijd springen, op het oogenblik dat zij nedervallen. Bovendien verzekert men, dat zij onder water afgeschoten en alzoo dienen kunnen om de vaarwaters te verdedigen.

— Men schrijft uit Tauris dat Aderbaidjan en Irak in Perzie tot bij Ispahan het tooneel zijn geweest van een verschrikkelijke aardbeving. De stad Mianeh in de nabijheid van Tauris, heeft het meest geleden. De helft der huizen is verwoest en het grootste deel der bevolking onder de puinhopen bedolven; drie andere plaatsen hebben hetzelfde lot gehad. Vele dorpen zijn geheel vernietigd. Er zijn nog geene naauwkeurige berigten omtrent dit onheil bekend.

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 7. Augustus. Men meldt uit Overijssel, dat de regering aldaar alle pogingen zou in het werk gesteld hebben, om de herkiezing van den graaf *van Rechteren*, te verhinderen.

Zoo schrijft men uit Limburg, dat de regering ook daar hemel en aarde zou bewogen hebben, om den heer *Petit* door den ministeriëlen kandidaat, den heer *Streens*, te doen vervangen; niet omdat de heer *Petit* haar over het geheel gevaarlijk voorkwam, maar speciaal, omdat deze heer hoe langs zoo meer tot Limburgs afscheiding van Nederland overhelde. (*Arnh. C.*)

LUXEMBURG, den 2. Augustus. De *Courrier de Luxembourg* bevat het volgende verhaal van bijzondere trouw en vernuftigheid van eenen hond.

In den avond van 30. op 31. Julij ll., was alles in het huis van den Heer *Funck*, bierbrouwer te Clausen, in diepe rust; zoo wel de meesters als de bedienden waren in hunnen eersten slaap. Een der brouwers-knechts sliep op de verdieping boven de brouwerij; de hond lag zoo als gewoonlijk in zijn hok onder den trap. Tegen elf ure doet het getrouwe dier een sterk geblaf hooren. Na eenigen tijd te vergeefs geblaft te hebben, loopt hij den trap op, en gaat met alle teekenen van de hevigste ongerustheid aan de deur der kamer, in welke de knecht lag, staan krabben, huilen en janken.

De knecht staat op, komt de deur uit en onderzoekt de brouwerij, maar keert, daar hij niets bijzonders gevonden heeft, weder te bed. De hond begint zijn gehuil weder op nieuw en wel zoo sterk, dat de knecht begrijpt zijn onderzoek te moeten hernieuwen. Hij wapent zich met eene spade en begeeft zich buitendeurs. De hond loopt voor hem uit; zij komen op de binnenplaats, de knecht onderzoekt alles, maar vindt niets dat den blijkbaren angst van den hond kan billijken; hij streelt het dier herhaaldelijk en tracht het op alle mogelijke wijze gerust te stellen.

De hond laat evenwel niet af, van alle teekenen te geven, dat er iets vreemds omgaat en tracht, al om den knecht loopende en springende, dezen met zich mede te slepen. De knecht laat zich nu door hem tot op eenen vrij grooten afstand aan de zijde van den achtergevel van het gebouw geleiden, daar steekt de hond den kop in de hoogte, naar den kant van het gebouw en verheft hij zijn geblaf nog sterker dan te voren. Nu ontwaart de knecht de reden van dit alles. Het dak staat in vollen brand, de vlam slaat er uit met een geweld, dat alles scheen te verwoesten.

De knecht brengt dadelijk de verdere bedienden in rep en roer en aan dezer bedaarde kloekheid mag het gelukken den brand meester te worden, voor dat het alarm zich verder heeft verspreid, of ook zelfs hunne meester er iets van gewaar is geworden.

De zaak den volgende dag vernomen hebbende, heeft de Heer *Funck* verklaard, dat de hond eene belooning had verdiend en is er voor hem en voor hem afzonderlijk een heerlijk beefsteak gebraden geworden, waaraan hij zich heerlijk heeft vergast.

GEMENGDE BERIGTEN.

Z. M. de Keizer van Rusland laat een gedeelte van zijn land kaal scheren om den smokkelhandel te beletten; het baat Z. M. niets; hij moge vrij het gansche land in een kaalkop herschapen en.... er wordt evenwel gesmokkeld. — Algemeene draafpartij in Nederland; paarden wedijveren tegen elkander in vlug- en rapheid; ondanks het ongunstige weder heeft Apollo, die zich te Hillegersberg bevond, een zilveren salade-lepel en een dito vork gewonnen, met welke prijzen hij dadelijk koers naar den Olympus zette. — Cleban heeft al verliezende, ten tweedenmaal zijn proces gewonnen; het Handelsblad houdt tot heden mondje digt. — De plaatselijke overheden hebben, op hoogen last, de wet op het vieren van Zon- en Feestdagen opgerakeld; nu het is wel meer dan noodig dat de Nederlanders gebeden ten hemel zenden, 's lands overheid gaat voor. — Een en andermaal heeft de krant gemeld, dat Mev. de Gravin D'Oultremont wel genegenheid tot eene omphalisatie zou gevoelen; nu Marie Louise is wel hertrouwd; zie, dat was eene descente van belang. — Dezer dagen verscheen weder een Amsterdamsch Handelsblad met eene weenende vrouw, het zinnebeeld der Parijsche verborgenheden. — De vervloekte, wandelende Jood is een zegen voor de broodschrijverij geworden. — Een leger walvisschen doodgeslagen die jagt op haring maakten; mogten alle walvisschen die de haring verslinden hetzelfde lot ondergaan! — Leopold heeft het besluit, tot bezwaar des Pruissischen handels, in eene calèche geteekend. — Te koop, waarachtige phijsiologie van Amsterdam, van heden af, met gunstbewijs, verzekering, besparing van onaangenaamheden en andere franje. — In Engeland werd een verdict van moord tegen een boxer en acht omstanders der satansche vechtpartij uitgesproken. — Kwijtschelding verleend aan Litt de Jeude en consorten. — Te Berlijn zijn par à boulets uitgevonden. — Otto van Beijeren lijdt, zonder bezeerd te zijn, aan pijnlijken, diepen indruk; hij wil naar Munchen terug en de Grieksche doornen kroon nederleggen. — De oud-burgemeester Tscheeh ligt te Berlijn aan de ketting en wordt door eene geweldige eetlust geplaagd. — Ieder die voortaan een liefje uit verre landen wil trouwen kan, veeligt voor eenige centen en zonder zijne woonstede te verlaten, op duizenden uren afstands hare gestalte en schoonheid in den spiegel van het palacisatie-licht begluren. — Amsterdam is uitermate verheugd over de hevaling van hare Hoogheid de Erf Groot-Hertogin van Saksen Weimar (?) — De streelendste bewijzen van hulde wordt aan Schenkels kaarslichten gebragt. — In het Handelsblad verscheen, eene advertentie met Hebreeuwsche letters aan het hoofd, in kabbalistisch Nederduitsch. — Prins Joinville tobt maar al in Marokko. — Nagenoeg veertien jaar geleden bevond Z. K. H. Frederik der Nederlanden zich in het muitend Belgie. — Louis Philippe komt de Rotterdamsche kermis bezoeken, als de Kamers reisgeld geven. — In de omstreken van Dharwar zijn roovers ontdekt, die men met Gods hulp hoopt meester te worden. — De Keizer van Rusland, die wandaal, welke zijne deserteuren dood laat slaan, heeft in den Kaukasus geducht slaag gekregen. — D. Volkner te Amsterdam, gevoelt zich door lastering en eerontneming beschadigd. (H. B.) — Ds. J. S. de Bruine, te Vlissingen staat No. 4 en Ds. A. Slotemaker, te Middelburg No. 8 op het tal te Utrecht. — Te

Brussel heeft een 7jarig meisje twee glazen brandewijn geledigd, ten gevolge waarvan zij 2 uren daarna stierf; de moeder, welke op het punt was van te bevallen, trok zich dit te zeer aan; het pas geboren kind stierf en de moeder insgelijks nog den zelfden avond. -- Joseph Bonaparte, voormalige Koning van Spanje, is te Florence overleden. -- De Koning van Saksen, die langen tijd in Gr. Britt. heeft rondgezworven, gaat ook Frankrijk bezoeken. -- Kon. Victoria is van een jongen bevallen. Louis Philippe wordt te Londen verwacht als poet. -- Armoede, gebrek en vertwijfeling overal; de belastingen klimmen, de verdiensten verminderen, en de dieven der schatkist, zegt een Ned. blad, worden niet vervolgd en te regt gesteld, omdat zij in 't groot gestolen hebben. Heerlijke lessen van zedekunde! -- De Nieuwe Rott. Courant levert tegenwoordig artikelen zoo krachtig en overtuigend als men ze maar zeldzaam aantreft!

Ingezonden Stukken.

Bijbelvertaling van de heeren Polak.

(Vervolg en Slot van onze vorige.)

Ziedaar de vruchten welke de Amsterdamsche vooruitgang afwerpt!

De heer POLAK beroemt zich op een aantal erkende *metaphrasten.* (Woordtrouwe vertalers.) Er bestaat een Staten-Bijbel; daar zijn Ned. overzettingen van LUTHER; goede Duitsche, Fransche en Engelsche vertalingen; wij bezitten vertalingen van MENDELSOHN, VAN DER PALM, SALOMON COHEN, HAMELSVELD, S. J. MULDER, Dr. PHILLIPSON en anderen; er bestond dus aan de woordgetrouwe overzetting van de heeren POLAK geene eigentlijke behoefte: waarom voor de nuttige ontwikkeling hunner lettervruchten geen nieuw en onbewerkt terrein gekozen?

Indien de Nederlandsche taal de geschiktheid mist om de eigendommelijkheden der godspraak terug te kaatsen, waartoe dan het heilige werk ondernomen? Indien het tegenovergestelde waar is, en over het algemeen houden wij het daarvoor, waartoe was het dan noodig zich tot stroefheid en onzin te vernederen, daar men door *zoetvloeijendheid* en sierlijkheid uitmunten en behagen moest?

Blijft de vraag, of men zich dessaangaande wel tot een onderzoek heeft *willen* bepalen? Tot het beoordeelen van de al of geene geschiktheid eener taal tot het een of ander oogmerk, behoort *kennis*; en het schijnt helaas! dat niet *alle* vertalers, in eene vereischte mate, met dezelve *zijn* toegerust!

Verre de meeste talen der beschaafde volken *kunnen* echter, heden ten dage, als de trouwe tolken van den zin, de meening en de denkbeelden harer zusteren optreden, indien het *genie*, en geenszins de domheid of het vooroordeel, bij den arbeid voorzitten.

Maar eene welbewerkte overzetting, die het schoone aan het nuttige en het bevallige aan het leerzame paart, eene vertaling waarin de dichterlijke schoonheid, de geest, het ideaal van het oorspronkelijke doorstralen, is oneindig moeijelijker te leveren dan eene verklaring welker leelijkheid met het vernis van *woordgetrouwheid* wordt overdekt.

Il ne suffit pas que les sons soient *justes* — zegt DELILLE — il faut qu'ils soient *mélodieux*; DELILLE spreekt van een *dichtstuk*; SALVADOR houdt den geheelen *pentateuchus* voor een *dichtstuk*.

DELILLE zegt tevens: J'ai toujours remarqué qu'une extrême fidélité en fait de traduction était une extrême infidélité.

De bijbelvertaler kieze een statigen, plegtigen en verheven stijl; voor een bijzonderen bijbelstijl kennen wij noch behoefte noch noodzakelijkheid; dat de eerste verklaarders hem kozen en bezigden is zeker aan de taalarmoede hunner eeuw te wijten; de toegenomene beschaving biedt *ons* daarentegen den ruimsten overvloed van bouwstoffen aan dien wij niet verwaarloozen mogen.

Die de vertaling der *woorden* wil leeren kennen sla lexicon of woordenboek open; eene vertaling, en bovenal eene vertaling der Heilige Schriften, behoort den lezer in den geest, zin en bedoeling, en niet alleen in de naakte beteekenis der woorden in te wijden. Iedere streng *metaphrastische* overzetting moet noodzakelijk uit pure trouw, ontrouw uit de handen des bearbeiders komen. De taal, de smaak, de beschaving en zelfs de godsdienst worden er door benadeeld.

Met betrekking tot *vertaling* plaatsen wij *gewyd* en *ongewyd* op ééne schaal; voor de Grieksche en Romeinsche klassieken werd nimmer eene eigenaardige spraak of gekonteekenden stijl gekozen; dat ongeluk was fataliter alleen voor de Heilige Schrift bestemd; waarom?

HAYNE vermeent dat LUTHERS schriftverklaring de hoeksteen der Duitsche letterkunde was. Vertalingen als die van de heeren POLAK beloven hoeksteenen van achteruitgang en duisternis te worden.

Daar zijn menschen welke in den zoeten waan verkeeren dat de theorie van het Hebreeuwsch den Bijbelverklaarder genoegzaam en toereikend voor zijnen arbeid zij; grondige en uitgebreide kennis van de taal waarin men overbrengt beschouwen zij zelfs als een vereischte van ondergeschikten rang; doch zij hebben helaas geen *besef* van de *schat* van wetenschap en geleerdheid welke de vertolker zich daarenboven noodzakelijk moet hebben eigen gemaakt, voor het hem geoorloofd is, in *verstandig zelfsvertrouwen*, de hand aan het werk te slaan.

Ziedaar eenige opmerkingen die wij ons eerbiedigend, op den bijbel der heeren POLAK, veroorlooven; in de nederige hoop, dat noch Hun Ed., noch Z. M. onzen geërbiedigden koning WILLEM II, LOUIS PHILIPPE, koning LEOPOLD, de heeren rabbijnen en overige land- en geloofsgenooten onze vrijheid ten kwade zullen duiden.

Met de navolgende teregtwijzing van den voortreffelijken en meer aangehaalden DELILLE, stappen wij van dit artikel af:

Mais le devoir le plus essentiel du traducteur, celui qui les renferme tous, c'est de chercher à produire le même effet qui son auteur. Il faut qu'il représente, autant qu'il est possible, si non les mêmes beautés, au moins le même nombre de beautés. Quiconque se charge de traduire, contracte une dette; il faut, pour l'acquiter, qu'il paie, non avec la même monnoie, mais la même somme: quand il ne peut rendre une image, qu'il y suplée par une pensée; s'il ne peut peindre à l'oreille, qu'il peigne à l'esprit; s'il est moins énergique, qu'il soit plus harmonieux; s'il est moins précis, qu'il soit plus riche. Prévoit il qu'il doive affaiblir son auteur dans un endroit qu'il le fortifie dans un autre; qu'il lui restitue plus bas ce qu'il lui a dérobé plus haut; en sorte qu'il établisse partout une juste compensation, mais toujours en s'éloignant le moins qu'il sera possible du *caractère de l'ouvrage.* JEREMIAS.

MENGELINGEN.

De Duellist.

(Eene ware Geschiedenis.)

(Vervolg van onze vorige.)

De avond ging zonder verdere stoornis voorbij, en het uur des afscheids sloeg. Daar mijn terugweg mij naar de zeezijde heenleidde, verzelde ik den Kapitein STEWART zoo ver naar boord van het schoone West-Indische schip, waarop hij het bevel voerde, en waarmede hij den anderen morgen naar Europa onder zeil zoude gaan. Onderweg sprak ik over verschillende onderwerpen met hem, en wenschte hem onder anderen ook geluk met den geestigen inval, waarop hij zich aan de indringenheid van den Franschen Kregol onttrokken had.

De Kapitein verhaalde mij, dat hij, spoedig na zijne indiensttreding, zijne klassische studien bijna geheel vergeten had, dat hij echter in het jaar 1814, op eene seinpost aan de Westkust van Engeland geplaatst zijnde, tijd genoeg had gehad, het vergetene weder in te halen; « en deze studien," vervolgde hij, « hebben mij daar, gelijk gij ziet, buiten een boozen handel gehouden, want de Heer D'EOVILLE is een gevaarlijk mensch, hij is een duellist van beroep." -- « Een duellist!" riep ik uit. « Ja! mijnheer, een duellist en zulk een mensch moest in gezelschap van ordentelijke lieden niet worden toegelaten; daarbij is deze ellendige D'EOVILLE nog meer dan een duellist, hij is een sluipmoorder, want zoo moet men iemand noemen, die het door eene onafgebrokene oefening zoo ver heeft gebragt, dat hij harten-aas op twintig passen nooit mist. — Dezen mensch is het tweegevecht zoo tot gewoonte geworden, dat men hem in den oogenblik, waarin hij op zijne partij zal aanleggen een snuifje ziet nemen of hoort lagchen en schertsen: menigmaal heeft hij zich op de dolzinnigste wijze uitgedorscht om de menschen over zijn opschik tot lagchen te brengen, en dan dengenen waarop hij het gemunt had, uit te dagen. Zijn geweten is zeker met het bloed van twintig offers bevlekt."

Het verhaal van den Kapitein maakte zulk een' indruk op mij, dat ik er met geen enkel woord tusschen inviel. Eenige zulke vechters van beroep, - ging de Kapitein voort -- hebben somtijds nog geweten, maar deze D'EOVILLE bezit volstrekt geen menschelijk gevoel; men kan van hem zeggen, dat hij altijd op nieuwe offers loert, en hij nooit meer te vreden is, dan wanneer hij tegenover zijnen vijand op vijftien passen afstand staat. Is het niet afschuwelijk, dat zulk een man, die zoo vele knappe menschen reeds heeft omgebragt, nog altijd op nieuwe misdaden aast; terwijl ik -- (hier bleid de Kapitein een oogenblik stil en vervolgde daarop stamelend) -- die in mijne jeugd het ongeluk had, een mensch in tweegevecht te dooden, geen rust meer vind, en door de schim des ongelukkigen steeds vervolgd meen te worden, en toch was, naar onze denkbeelden van eer, het regt aan mijne zijde. Een mijner schoolkameraden, CAMERON genaamd, had eene dame in den schouwburg beleedigd; ik trok mij haar aan en CAMERON hief de hand tegen mij op, eischte genoegdoening; het duel vond den anderen morgen plaats, en ofschoon ik nog nimmer een pistool gelost had, schoot ik mijn partij midden in de borst: mijn ongelukkige vriend viel en slaakte weldra de laatste zucht; de herinnering aan deze treurige gebeurtenis verbittert mijne dagen en des nachts verschijnt mij de arme CAMERON met de doodelijke wonde in zijne borst steeds voor mijne sponde in mijne droomen."

Zwijgend en in gedachten verzonken, gingen wij naast elkander voort, tot wij aan de sloep kwamen, die op den Kapitein wachtte. Hier wilde ik afscheid van hem nemen, doch de Kapitein noodigde mij uit, met hem aan boord van den Planter, (de naam van het schip) te gaan. Daar het den geheelen dag zwaar geregend had en gansche wolken van moskitos in de lucht zwierven, nam ik den voorslag van den wakkeren zeeman, tot wien ik mij reeds hartelijk genegen gevoelde, gretig en met blijdschap aan, steeg met hem in de sloep en bevond mij binnen weinige minuten aan boord van zijn schip.

Middlerwijl was het mooi laat geworden, of liever reeds vroeg in den morgen, want de klok had even twee uren geslagen; ik wierp mij in eene hangmat en viel ras in een' diepen slaap. Later op den morgen werd ik door een matroos met het berigt gewekt, dat het ontbijt opgedragen was; dan eene hevige hoofdpijn, een gevolg van het veel wijn drinken, veroorloofde mij niet mij aan tafel te begeven. De kapitein verzocht mij den dag over aan boord te blijven, waar de frissche zeelucht mijne ongesteldheid spoedig zoude verdrijven; ik had juist thans geene dringende bezigheden in de stad, en ik nam alzoo ook dezen zijnen voorslag aan.

Daar de Planter reeds volkomen geladen was, had de Kapitein ook niet veel meer te doen, en wij bragten dus den geheelen voormiddag met praten door. STEWART was een zeer beminnelijk man, en ofschoon hij ook somwijlen zonderlinge denkbeelden voordroeg, hadden zij ten minste toch de verdienste van oorspronkelijkheid

« Wie komt dan toch daar in die ligte kaan naar ons toegezwommen?" riep de Kapitein plotseling uit, terwijl hij door zijn verrekijker zag: « zoo waar mij God helpe, het is Kapitein WILTHORPE." -- « Wie is deze man?" -- Een Officier in dienst der Kolumbiaansche Republiek, en een waardig vriend van onzen kampvechter; men zegt van hem, dat hij eens een Officier der Republiek met een in vier deelen gesnedenen kogel gedood heeft, het oogmerk van zijn bezoek is mij raadselachtig."

De kaan was thans aan boord genaderd, toen de man, dien zij overgedragen had, vroeg, of Kapitein STEWART zich scheep bevond en op het toestemmend antwoord, snel de ladder opsteeg. WILTHORPE, want deze was het, was een jong man met een tamelijk verwijfd gelaat, hetgeen hij door een grooten bakkebaard en een niet minder beduidenden snorbaard zocht te verbergen, hij wierp het hoofd achterover en zocht zich een krijgshaftig aanzien te geven; men had hem voor een gemeen soldaat, in het gewaad van een officier, kunnen houden. « Heb ik de eer den Kapitein STEWART voor mij te zien?" vroeg WILTHORPE, terwijl hij naar ons toetrad. « Ja, mijn heer!" was het antwoord van den Kapitein, met eene ligte buiging. « In dit geval wensch ik eenige woorden met u afzonderlijk te spreken," hernam WILTHORPE. « Ik weet niet," zeide daarop STEWART, « welk geheim er tusschen ons beiden bestaan kan, dat deze heer ook niet zoude mogen weten." — « Mag ik vragen, heer Kapitein," vervolgde WILTHORPE, op mij wijzende, « of deze heer daar uw *vriend* is?" het laatste woord sprak hij met bijzonderen nadruk uit.

« Deze heer hier heeft met u in het geheel niets te maken; zeg mij alzoo kort af, wat gij bij mij te doen hebt." Op deze woorden wierp WILTHORPE het hoofd nog meer achterover, trok de kin in den das, nam eene ernstige houding aan, haalde langzaam eene brieventasch voor den dag, en reikte den Kapitein een briefje over met de woorden: « heb de goedheid, mijnheer, dit te lezen." STEWART las de woorden: « *De overbrenger dezes, Kapitein* WILTHORPE, *mijn vriend, is met de zaak van eer, tusschen my en den Kapitein* STEWART *belast.* HENRI D'EOVILLE."

« Wat zal dit briefje beduiden?" sprak STEWART, na hij het gelezen had, « en wat wil de heer D'EOVILLE van mij?" -- « Dit schrijven beduidt, dat mijn vriend zich door u, mijnheer, beleedigd houdt, wijl gij gisteren aan de tafel van den heer Invoice met een gewaand herglied den draak met hem gestoken hebt; weshalve hij mij aan u zendt, om u te verzoeken, u morgen aan de bogt achter de Iguanen-rots, met pistolen te laten vinden." -- « Zeg dan, heer D'EOVILLE, dat ik mij er niet zal laten vinden, want ik heb geen lust, om het getal dergenen te vergrooten, die hij reeds in sluipmoord om het leven heeft gebragt." (Vervolg en slot hierna.)

Advertentien.

De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 13. Augustus 1844, des namiddags ten 3 ure, binnen Vlissingen, op de Groote Markt, in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, publiek presenteeren te Verkoopen, de navolgende HUIZEN en ERVEN, alle staande en gelegen binnen dezelve Stad Vlissingen, als:

Een HUIS en ERF met PAKHUISJE, in de Palingstraat, Wijk K. N°. 170, kadastraal bekend Sectie D. N°. 200;

Een HUIS en ERF op de Noordzijde van de Nieuwe Haven, bij den Steenenbeer, Wijk I. N°. 18, kadastraal bekend Sectie D. N°. 409;

Een HUIS en ERF in de Onderstraat, Wijk L. N°. 49, kadastraal bekend Sectie D. N°. 141;

En een HUIS en ERF aan de Westzijde van de Nieuwe Haven, over het Drooge Dok, Wijk I. N°. 28, kadastraal bekend Sectie D. N°. 418;

Daags vóór en op den dag van Verkoop voor een ieder te zien.

OPENBARE VERKOOPING

bij het Loodswezen der Monden van de Schelde te Vlissingen.

De Kapitein-Luitenant ter Zee, Onder-Inspecteur voor het Loodswezen der Monden van de Schelde, te Vlissingen, als daartoe gemagtigd, zal op Vrijdag, den 23. Augustus aanstaande, des voormiddags ten 10 uren, in de Pakhuizen van het Loodswezen in de Nieuwstraat, alhier, publiek aan de meestbiedenden Verkoopen: eenige AFGEKEURDE GOEDEREN, bestaande in ZEILEN, TOUWWERK en andere voorwerpen; verder Twee voor de Loodsdienst afgekeurde LOODSBOOTEN, met Mast en Staande Want, liggende in de Pottekaai, benevens drie JOLLEN; alle welke voorwerpen en goederen daags vóór de Verkooping voor een ieder te zien zullen zijn, van des voormiddags 10 tot 12 en van des namiddags 3 tot 5 uren.

De Kapitein-Luitenant ter Zee,
Onder-Inspecteur voornoemd,
M. WELS.

In ons vorig No. zijn in de onderstaande Advertentie abuizen ingeslopen, waarom dezelve als nu herhaald wordt.

VLISSINGEN, den 5. Augustus 1844.

Heden is alhier gearriveerd Schipper *P. VAN DONGEN*, met eene lading eerste kwaliteit zwarte gevleeschde Noord-Hollandsche STIEREN, opgelost voor rekening van den Slager *J. VAN OS*, Leverancier van Vleesch voor het Militair Garnizoen der Vesting Vlissingen.

*** Terstond een DIENSTMEID benoodigd; adres bij den Boekverkooper *Z. DE BUISONJÉ*, te Vlissingen.

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Augustus 1844.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
Dingsdag	13,	vm.	10,30	Dingsdag	13,	vm.	4,
Woensdag	14,	—	11,	Woensdag	14,	—	4,
Donderdag	15,	—	11,30	Donderdag	15,	—	5,
†Vrijdag	16,	—	5,	Vrijdag	16,	—	5,
†Zaturdag	17,	—	5,	Zaturdag	17,	—	6,
†Zondag	18,	—	6,30	Zondag	18,	—	6,
Dingsdag	20,	—	8,	Dingsdag	20,	—	8,30

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 10. Augustus. Sedert den 8. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Fransit, T. Smit, Liverpool, klipzout; Eugenie, J. J. Reeners, Hull, manufacturen; Industrie, A. J. Schapp, Phoenix, C. M. Frandsen, beide lijnzaad, Oscar, J. P. Andres, hout, alle Riga; Aurora, G. M. Gnodde, Bordeaux, wijn; Senatus, H. H. Sloyerkhoff, Riga, vlas en hennipzaad; Nid Elfen, L. B. Holst, Riga, hout, Friederika, P. Markwardt, Memel, deelen en balken; de Commercie, J. Kogel, Memel, hout.

Voor Gend bestemd:

Maria Galathe, H. H. Heijen, Riga, hout; Auguste, F. van den Kerkhoven, Liverpool, klipzout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Achilles, J. Albers, Henriette Charlotte, R. Andries, beide Avontuur, Johanna Mathilda, J. Montrois, Julia Caroline, H. Jacobsen, beide Koningsbergen, alle ballast, Neptunus, H. Prehn, Londen, schors.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.